

Det kan jo rent faktisk godt være, at nogle lande allerede ønsker at have tilsvarende spille-regler. Jeg ved ikke, om man i Langbortistan har nogle af de bestemmelser, som fru Line Barfod her nævner. Det må de jo gøre, som de vil, i de pågældende lande.

Hvis vi synes, at det er ganske forfærdeligt, så må vi jo argumentere over for det pågældende land, f.eks. i internationale fora, med, at vi synes, det er urimeligt, at man har den pågældende bestemmelse. Men det er jo deres ret.

På samme måde, som Danmark kan vedtage sine regler, så kan andre lande vedtage deres regler, det står dem jo frit for – og det kan de i øvrigt gøre, uanset om vi vedtager det her lovforslag eller ej. Det er jo det, som gør sig gældende, og det er der måske allerede nogle lande der har gjort. Jeg ved det ikke.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Anne Baastrup.

Kl. 14:48

Anne Baastrup (SF):

Det var faktisk et meget principielt spørgsmål, som fru Line Barfod stillede. Skal vi forstå det sådan, at den konservative ordfører ikke mener, at de grundlæggende principper, som folkeretten hviler på, har nogen værdi længere? Vi lever i en global verden – en global landsby, kan man sige – som er nødt til at køre efter nogle fælles spilleregler. Og der er De Konservative af den opfattelse, at de spilleregler er ligegyldige. Er det sådan, vi skal forstå det?

Kl. 14:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Tom Behnke (KF):

Nej, det håber jeg ikke jeg har givet udtryk for, så er det i hvert fald en klar misforståelse. Folkeretten spiller naturligvis sin rolle og skal spille sin rolle. Det, der gøres op med i det her lovforslag, og det, som vi ønsker, og som vi er enige med regeringen om, er, at hvis man f.eks. ønsker at gennemføre et tvangsægteskab, som er ulovligt her i landet, så skal ikke være således, at herboende kan sige: Nå, men det er ulovligt her, så rejser vi bare til Langbortistan og gennemfører det der, og så vender vi tilbage dagen efter.

Det vil vi ikke være med til. Vi vil heller ikke være med til, når vi f.eks. taler om seksuel udnyttelse af børn, at man bare rejser et andet sted

hen og laver sine ugeringer der. Det vil vi ikke være med til. Og derfor gennemfører vi det her.

Hvilke konsekvenser det så vil få i forhold til folkeretten, må vi se – det er klart – når vi ved, hvad fremtiden bringer. Men det kan jo ikke være sådan, at vi, hver gang vi sidder her i Folketinget og skal behandle et lovforslag, som vi synes er vigtigt for os, er bremset af, at der *måske* er nogle andre lande, der *måske* vil lave spejlløvgivning på nogle andre områder, hvor vi synes det er noget pjat. Men det her er ikke pjat for os

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:50

Anne Baastrup (SF):

Det er jo en konkret ophævelse af kravet om dobbelt strafbarhed på enkelte kriminalitetsforhold. Det, som det her lovforslag lægger op til, er, at Danmark tiltager sig sin egen kompetence til at beslutte, hvad det er, vi vil se bort fra ved eventuelt dobbelt strafbarhed, eller hvor kravet om dobbelt strafbarhed ikke eksisterer. Desuden vil vi selvstændigt tage stilling til, hvorvidt myndighederne i andre lande er gode nok til at retsforfølge.

Det er jo nogle helt, helt andre principper, der gøres op med, end det, som man også i EU har gjort op med på enkelte punkter omkring kravet om dobbelt strafbarhed. Det, som hr. Tom Behnke siger nu – og jeg så godt, at justitsministeren grinede før – er jo rent faktisk, at vi siger til saudiaraberne: Hvis en kvinde sidder i en bil her i landet sammen med en mand, så kan hun i princippet straffes i Saudi-Arabien, når hun vender tilbage. Det er jo i virkeligheden det, som hr. Tom Behnke giver et blåt stempel.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:51

Tom Behnke (KF):

Nej, overhovedet ikke. Det pågældende forhold ville kunne finde sted allerede i dag, og det kunne finde sted, før L 16 var fremsat, mens L 16 er fremsat, og efter at det er vedtaget. Det er der ikke nogen som helst forskel på, og det er ikke et spørgsmål om at legitimere det, overhovedet ikke. Og derfor er det et helt tosset eksempel at drage frem. Og det med, at man bare ophæver dobbelt strafbarhed, er jo heller ikke rigtigt. Der ligger jo en lang række kriterier til grund for, i hvilke sager det vil kunne lade sig gøre – altså noget med strafbarhedens størrelse osv. osv. Alle